26.07.2012 г. / 21:16:02

Родолюбие

Освобождението на Варна - 27 юли 1878г.

Паметникът "Посрещане на братята освободители" се намира в двора на църквата "Св.Архангел Михаил" в центъра на гр. Варна

На тази дата честваме освобождението на град Варна от турско робство.

Бързото настъпване през зимните месеци на 1878 г. на XIV армейски корпус на генерал Цимерман в Североизточна България породило във варненци надежди за скорошното освобождение. Скоро българите в града, въодушевени от идващите новини, захванали подготовка за посрещането на освободителите. Определена била комисия, която да узнае цветовете на руското знаме, да поръча плат и дръжки за знамената. От Одеса трябвало да пратят портрета на царя, да се изрисуват гербове, да се направи украсата... Но се наложило да изчакат още няколко месеца докато руските войски влязат във Варна.

Преди руските войски да успеят да вземат Варна, воюващите страни се споразумели да прекратят войната. Въпреки, че договорът от Сан Стефано вече бил подписан, въпреки, че в него било упоменато, че Шуменската и Варненската крепости трябвало да бъдат освободени от турските гарнизони, двата

града останали в техни ръце. Решенията на договора трябвало да се обсъдят и узаконят от международен конгрес на великите европейски държави. Едва на петото заседание на Берлинския конгрес, през юни 1878 г., след като Бисмарк подкрепил руската позиция, Турция се съгласила да започне преговорите за изтегляне от Варна. Градът имал за тях голямо военно и търговско значение и преговорите вървели мъчително. Русия отново потвърдила, че веднага след договарянето ще изтегли войските си от Цариград и ще освободи турските пленници. Най-накрая Турция се съгласила да предаде Шумен и Варна. Първоначално трябвало да бъде освободен Шумен, като гарнизона и военното имущество щяло да бъде пренесено във Варна. В съставената комисия по предаването на градовете от руска страна влизали генерал А. Столипин и капитан Макаров. След като пристигнал от Цариград и след разговорите с турските делегати ген. Столипин разбрал, че те нямат никакви указания за водене на преговори, и че сигурно ще се опитат да забавят предаването на крепостта. Пристигналият от Шумен Фазлъ паша упорито отказал под предлог, че нямат нареждане от Цариград. Все пак ген. Столипин успял да го убеди да пусне в крепостта за кратко една руска рота. С нея на 22 юли влезли и православни духовници, които отслужили тържествен молебен за здравето на императрица Мария Александровна. Междувременно с цел да ускори предаването ген. Тотлебен, главнокомандващ руските войски наредил придвижването им към Варна и заемането на външните укрепления на 24 юли. След тези действия Фазлъ паша заплашва да настъпи към демаркационната линия. Въпреки, че в отговор на руската телеграма султана известил, че на варненския гарнизон е наредено да напуснат града пашата отново отказва, заявявайки, че още няма точни нареждания от Портата. Разгневен, сам ген. Столипин заминал за Цариград да вземе лично нареждането на турското правителство. На 26 юли той

връчил заповедта на Фазлъ паша с думите: "**А теперь убирайся из Варны**".

На следващия ден, 27 юли, с много цветя, с хляб и сол и със сълзи на очи всички българи се събрали в двора на училището и църквата в очакване на освободителите си. Влизането в града се позабавило, тъй като портите на крепостта били залостени отвътре. Наложило се руски войници да се прехвърлят през Илдъз табия и след твърд разговор с турските пазачи да ги отворят. XIV Брянски полк, начело с ген. Столипин пристигнала по обяд. В църквата бил отслужен благодарствен молебен, а учителят Димитър Станчев със слово изказал благодарността на сънародниците си.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017